

УДК 74(477)(075.8)

ЕТНОДЕКОР: ПОЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ТРАДИЦІЙ ТА СУЧАСНОСТІ В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРУ КРИВЕНКО У. С.

Національний авіаційний університет, Київ
7455528@stud.nau.edu.ua

Науковий керівник – КОЛОСОВА Н. А., канд. іст. наук, доц.

У сучасному світі відновлення та оберігання історичної пам'яті українського народу є критично важливим завданням. Після повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України, спостерігається активне та свідоме відновлення історичної пам'яті, яке має велике значення для збереження культурної спадщини та національної ідентичності.

Ключові слова: дизайн, інтер'єр, декор, етностиль.

У сучасному світі відновлення та оберігання історичної пам'яті українського народу є критично важливим завданням. Протягом багатьох століть вплив інших культур змінив це, примусово нав'язані традиції витіснили українські [1]. Після повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України, почалось свідоме та активне відновлення історичної пам'яті, яке має велике значення для збереження культурної спадщини та усвідомлення національної ідентичності. Метою дослідження є обґрунтування важливості відновлення та збереження історичної пам'яті українського народу через призму дизайну інтер'єру.

Методологічною основою є дослідження наукових публікацій, статей, книг, інтернет-ресурсів та інших джерел, що стосуються теми відновлення історичної пам'яті через дизайн інтер'єру.

Провівши дослідження, можна стверджувати, що дизайнери часто використовують різноманітні стилі, такі як скандинавський, японський мінімалізм і французький прованс, проте забувають про багатство української культури, яке відображається в традиційних ремеслах, орнаментах та матеріалах [2].

Дизайнери можуть сприяти збереженню культури шляхом використання традиційних ремесел, таких як різьблення та гончарство [3]. Наприклад, використання глиняного посуду з традиційним орнаментом не лише за прямим призначенням, а і як елемент дизайну. Різьбярство - це також ремесло, яке здавна існує на теренах України, але з часом втратило свою актуальність. На заміну таким меблям у нашому побуті з'явилися мінімалістичні. Тож можна поєднати сучасні форми та стародавнє ремесло.

Орнаменти завжди відігравали важливу роль та мали певний символізм для наших предків [4]. Їх можна інтегрувати у сучасний дизайн, а саме виконати розпис стін петриківським або косівським взором, який відображає українську культуру, або використати вишивку хрестиком на текстильних виробах. Ці елементи можуть надати приміщенню унікальний та автентичний характер.

Використання популярних натуральних матеріалів, які виготовляються на території України, також є розв'язанням цієї проблеми. Лоза стане заміною рейкам, з неї можна сплести перегородки, які поділять функціональний простір на зони, зробити меблі (крісла, журнальні столики, сільці) або декор (кошки для білизни, кашпо для квітів, коробки для зберігання речей). Варто повертати й натуральні тканини - льон та коноплі. Їх майже повністю витіснив поліестер, який шкідливий для екології та здоров'я людей, довго розкладається та важко переробляється. Штори з конопель або льону зроблять приміщення більш природним та затишним. Ці матеріали не лише надають інтер'єру естетичний вигляд, але й сприяють екологічній стійкості.

Проаналізувавши різні українські традиції та культуру, можна зробити висновок, що реалізація перелічених вище ідей допоможе не лише зберегти історичну пам'ять нашого народу, але й підкреслить його унікальність та красу у сучасному світі. Етнодекор поєднується з популярними зараз стилями, його легко інтегрувати у будь-який дизайн. Українські традиційні елементи можуть доповнювати інтер'єр, ставати цікавим акцентом житлового або комерційного приміщення. Робота дизайнерів може популяризувати традиційні елементи у сучасному світі та стимулювати інтерес до спадкового культурного надбання.

Список використаних джерел

1. Колосова Н. А. Неоукраїнський стиль. Енциклопедія сучасної України : Електрон. ресурс. 2021. URL: <https://esu.com.ua/article-73629> (дата звернення: 29.03.2024).
2. Піліпішина А. Етнодизайн як інструмент самоідентифікації українського суспільства. VII Міжнародна науково-практична конференція «Психолого-педагогічні, правові та соціально-культурні проблеми сучасного суспільства». 2023. URL: <https://doi.org/10.32782/fphisn.2023.1.62-63> (дата звернення: 29.03.2024).
3. Мікула О. Дизайн як культура. Українська культура. 2008. № 12 (987). С. 30–31. (дата звернення: 29.03.2024).
4. Огієнко І. Українська культура : коротка історія культур. життя укр. народу. Київ : Довіра, 1992. 144 с. (дата звернення: 29.03.2024).